

Libris.RO

Respect pentru gânduri și cărți

PREASFÎNȚITUL
IEREMIA ZĂVORÂTUL

Leacuri pentru
bolile sufletului

Traducere din limba rusă de
Adrian Tănăsescu-Vlas

editura
Σοφία

București

Cuprins

30 de doctorii pentru începutul de drum	5
31 de întăritoare pentru cei ce continuă calea	35
30 de leacuri pentru tămăduirea deplină.	77

30 de doctorii pentru începutul de drum

1.

În ce stare se află omul acum cu toată ființa sa?

Răspuns: În cea mai bolnavă stare cu putință. Se întâmplă – zicea Sfântul Tihon în chilia sa din Zadonsk – ca omul să cadă în mâinile tâlharilor, să fie dezbrăcat de ei și bătut crâncen. Același lucru l-a suferit neamul omenesc după căderea de la Dumnezeu și încălcarea sfintelor Lui porunci: a căzut în mâinile diavolilor ca în mâinile unor tâlhari care l-au dezbrăcat de hainele lui cele sfinte și țesute de Dumnezeu, fiind rănit cumplit...

Atât de grele erau rănilor lui, că nimeni nu le-a putut și nu le poate tămădui.

A trebuit ca Ziditorul Însuși să vină la zidirea Sa cea rănită de vrăjmaș și să-l vindece pe cel pe care nici o altă putere nu putuse să-l vindece – și a venit, a venit în chip omenesc la omul cel rănit și pe jumătate mort...

Să ne cunoaștem rănilor și să suspinăm către Hristos, pentru ca El să ne vindece.

Cum poate fi numită boala omului?

Răspuns: Ea poate fi numită și otrăvire. Uneori se întâmplă ca oameni răi să otrăvească pe cineva; la fel, cugetă Sfântul Tihon, și șarpele cel străvechi, vrăjmașul nostru, diavolul, a turnat în firea noastră otrava cea ucigașă a păcatului... Ajungând în om, otrava lovește tot trupul lui: și otrava păcatului a lovit toate puterile noastre sufletești și trupești. Să ne cunoaștem și să ne simțim neputința cumplită, care se ascunde în inimă, și să strigăm către Hristos, Doctorul trupurilor și al sufletelor noastre... El Singur îi poate tămădui, și-i tămăduiește, pe cei care vin la El și suspină cu credință...

3.

Prin ce boli și neputințe se dă în vileag otrava ascunsă în om?

Răspuns: Prin lucrarea acestei otrăvi vin dinlăuntru, din inimă, gândurile rele, adul-

terele, curviile, omorurile, hoțiile, luarea de mită, amăgirile, faptele de rușine, ochiul viclan, hula, trufia, nebunia (v. Mc. 7, 21-22). Prin ea vin slujirea idolilor, vrăjitoriile, vrajbele, geloziiile, invidiile, întărâtarea, aprinderea mâniei, certurile, smintelile, ereziile, omorurile, bețiile, strigătele fără de rânduială și celelalte câte sunt de felul acestora (v. Gal. 5, 20-21). Prin ea vin îngâmfarea, disprețuirea aproapelui, osândirea, clevetirea, vorbirea de rău, ocările, răzbunarea prin faptă și prin cuvânt, dorirea și căutarea propriei slave și a cinstirilor; prin ea vin viclenia, minciuna, fățarnicia, vorbele de rușine; prin ea vine lipsa de măsură la mâncat și la băut, prin ea vine grija ospetelor; de aici vine mulțimea de născociri și capricii ale modei în îmbrăcăminte, în clădirea și împodobirea caselor și așa mai departe...

Pentru cei bolnavi cu trupul există spitale și lazarete: există și pentru cei ce suferă de boli sufletești un loc și așezământ pentru lecuire?

Răspuns: Da. Biserica este pentru creștinii bolnavi duhovnicește ceea ce este spitalul pentru cei ce suferă de boli ale trupului. În spital există doctori, care îi vizitează pe cei bolnavi, îi examinează și îi tratează; în Biserică este Sfântul Doctor, Hristos, Care îi cercetează și-i lecuiește pe creștinii bolnavi cu duhul. În spital, doctorul le interzice bolnavilor tot ce poate împiedica lucrarea medicamentelor pe care el le prescrie; în Sfânta Biserică, Hristos le poruncește creștinilor să se înfrâneze de la tot ce împiedică vindecarea lor duhovnicească și primirea veșnicei mântuiri... În spital, bolnavii îi povestesc doctorului bolile de care suferă; și creștinii trebuie să-și vestească bolile lui Hristos, Doctorului ceresc. În spital nu orice boală se vindecă, pentru că sunt și boli de nevindecat; în Sfân-

ta Biserica lucrurile stau altfel. Nu este boala a sufletului pe care Hristos să nu vrea și să nu o poată tămădui, cu singura condiție ca și bolnavul să vrea aceasta, și s-o dorească și să o caute de la Hristos, fiindcă toate sunt cu putință Celui la ale cărui cuvânt și poruncă toate se supun și ale Cărui voie și cuvânt sunt faptă...

5.

*Din ce se poate vedea
că sufletul începe să se vindece?*

Răspuns: Semnul începutului însănătoșirii trupesti este împuținarea umorilor vătămătoare din trup – iar că sufletul începe să se înzdrăvenească, asta se vede din faptul că patimile vătămătoare de suflet încep să se potolească și să se aline, că încep să se vădească și să lucreze mai puțin trufia, iubirea de sine, ura, invidia, mânia, aprinderea, iubirea de slavă, pofta trupestă: pentru că patimile păcătoase sunt în suflet la fel ca umorile vătămătoare în trup. Umorele vătămătoare chi-

nuie trupul și îl omoară: și patimile chinuie sufletul și îl duc la moartea cea veșnică.

6.

Vindecarea sufletească se poate întotdeauna primi în scurt timp?

Răspuns: Nu întotdeauna. Uneori, bolnavul caută vindecare la o mulțime de doctori, însă n-o dobândește, precum citim în Evanghelie despre femeia cu curgere de sânge. Și creștinul, văzându-și boala sufletului, caută ajutor într-o parte și în alta, dar nu-l primește; multe cărți citește, cu osteneală deloc puțină, însă nu se poate vindeca doar cu ele... Fără îndoială, este de folos și de trebuință să citim cărți creștinești și să învățăm din ele: acestea luminează înțelegerea, dau imbold la rugăciune, îndeamnă la pocăință – ele însă arată toate spre Hristos, ne călăuzesc la Hristos. Numai El, ca Lumină Pururea-Fiitoare, îi luminează pe cei orbi; ca Doctor, îi tămăduiește pe cei bolnavi; ca Viață, învie morții; ca Atotputernic, îi ridică pe slăbănogi. Slavă Lui, și Tatălui, și Duhului! Amin.